

talt om, at man ikke skal gribe ind i Folkekirken's Anliggender, før Folkekirken har faaet sin Forsatning, saa troer jeg, at jeg ganske fort kan afvise den Bemærkning med at henvisse til Lovudkastet, som ikke har det Allermindste med Folkekirken at bestille. Confirmationen berøres her ikke; Confirmationen er en kirkelig Sag, som Folkekirken fremdeles, som hidtil, maa have Hals og Haand over for sine egne Medlemmer, men jeg troer ikke, den har det Allermindste med Udskrivningen af Skolen at bestille. Man maa ogsaa lægge Mærke til, at under de nuværende Forhold kan en Præst jo ligesom nægte at confirmere det Barn, som maaskee med Hensyn til Kundskaber er det allerbedste i hele Skolen. Man tænke sig, hvilken Magt der derved ligger i Præstens Haand. Han kan, dersom Barnet i en Underviisningstime gjør sig lidt lystig hos ham, sige: Jeg confirmerer ikke din uartige Knægt til første Baaske, du kan vente. Eller dersom Forældre tage det Barn, som nyder Confirmationsunderviisningen, med til et Selvfab eller et Bal, saa kan Præsten sige: Paa Grund af, at I have gjort det, confirmerer jeg ikke Eders Barn denne Gang. Men det har dog ikke Noget med Skoleunderviisningen at bestille, og, forsaavidt man vil fange Sjæle paa den Maade, saa anseer jeg det for meget tvivlsomt, om man virkelig fanger dem; jeg troer snarere, at man sætter andre Religionspartier istand til lettere at fange Sjæle, medens man selv gjør Sit til at støde dem bort. Men alle disse Ulemper vil man undgaa ved at antage et Lovforslag, der, som det foreliggende, gaaer ud paa, at lade Skoleunderviisningen og Udskrivningen af Skolen staae aldeles affondret fra Confirmationen. — Forskjellige andre Bemærkninger kan jeg forbigaae, da den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds allerede har anmeldt det Fornødne.

Det er Noget, som meget ofte gjentager sig her, naar der er Trang til visse Lovforandringer, og Regjeringen ikke synes at ville gaae ind paa at fremkomme med Forslag i disse Retninger, at, naar noget af Thingets Medlemmer da kommer med et omfattende Lovarbejde, saa siger man altid: Ja, men saa

danne store omfattende Lovarbejder kunne ikke skrives, som de bør skrives, medmindre de komme fra Regjeringen, det er alene Regjeringen, som dertil er istand; et Lovforslag af den Betydning bør vi ikke engang antage til Behandling, naar det ikke kommer fra Regjeringen. Naar nu Regjeringen ikke kommer med disse Lovforslag, og man saa forsøger at gaae en anden Vej og tager enkelte Stykker, som man mener trænge haardest til Afhjælpning, saa siger man: Nei, det er altfor lille en Stump af den store Reform; disse Smaabestemmelser skulle vi endnu ikke tage, de blive derved revne ud af deres Sammenhæng. Men paa den Maade lader man det hele Forhold usorandret, og det har netop været Tilfældet i nærværende Sag. Her have vi nemlig haft gjentagne høitidelige, bestemte Løfter fra Regjeringen om, at en Lov skulde blive forelagt, men endnu den Dag idag høre vi, at det har lange Udsigter med den. (Hør!) Den ærede Minister trostede sig ikke til i indværende Session at kunne forelægge en saadan Lov, til næste Session kunde han maaskee — han sagde det ikke bestemt — komme med et Udkast dertil, men vi vide virkelig ikke, om vi til næste Session træffe den ærede Minister paa den Plads, han nu har, og hans Eftermand, hvis der overhovedet skal være en saadan, skal formodentlig saa begynde forfra og være nødt til at bruge meget lang Tid, inden han faaer udarbejdet et Udkast, som tilfredsstiller ham. Vi ville altsaa være udelukkede fra enhver Forandring i denne Sag, naar vi ikke ville gaae ind paa enkelte Lempninger med Hensyn til nogle af de vigtigste Bestemmelser.

Man viser os hen til Bevillingsveien, medens man til andre Tider siger: Ja, men vi skulle gjøre alt Muligt, for at vi ikke skulle behøve at beholde Bevillingsvæsenet. Men deri finder jeg ogsaa en Selvomstiggelse; thi, medens man til visse Tider mener, at det er urigtigt, at man i mangfoldige Tilfælde er nødt til at gaae ad Bevillingsveien og derfor stræber efter at blive fri for den, saa holder man fast derved i mange Forhold, saasnart der udkommer et Forslag om, at Bevilling slet ikke behøves. Man siger fremdeles, at det er en meget let Sag at faae Bevilling, men jeg skal hertil